

BĪBELES IZCELSME UN BŪTĪBA

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

2Pēt 1:19–21; 2Tīm 3:16, 17, 5Moz 18:18, 2Moz 17:14; Jņ 1:14, Ebr 11:3, 6.

ATMIŅAS PANTS:

“Tāpēc mēs arī pastāvīgi pateicamies Dievam, ka jūs, uzklausiņģuši mūsu sludinātos Dieva vārdus, tos esat uzņēmuši nevis kā cilvēku, bet kā Dieva vārdus, kas tie patiesībā ir; jo pats Dievs darbojas ar Savu spēku jūsos, kas ticat” (1Tes 2:13).

Tas, kā mēs redzam un saprotam Rakstu izcelsmi un būtību, liela mērā ietekmē to, kāda ir Bībeles loma mūsu dzīvē un draudzē kopumā. To, kā mēs skaidrojam Bībeli, lielā mērā veido un ietekmē mūsu izpratne par atklāsmes procesu un inspirāciju. Ja mēs gribam saprast Rakstus pareizi, mums vispirms ir jāļauj Bībelei noteikt galvenos parametrus, kā pret to izturēties. Mēs nevaram pētīt matemātiku ar empīriskām metodēm, kas tiek izmantotas bioloģijā vai socioloģijā. Mēs nevaram pētīt fiziku ar tādiem pašiem instrumentiem, kā mēs pētām vēsturi. Līdzīgi Bībeles garīgās patiesības nevar pareizi izziņāt un saprast ar ateistiskām metodēm, kas pēta Bībeli, uzskatot, ka Dieva nav. Rakstu skaidrošanā ir nopietni jāņem vērā Dieva Vārda dievišķi cilvēcīgā dimensija. Tāpēc pareizai Rakstu skaidrošanai ir nepieciešams tas, ka mēs nākam pie Bībeles ticībā, nevis ar metodoloģisku skepticismu vai šaubām.

Šajā nedēļā mēs aplūkosim dažus fundamentālus Bībeles izcelsmes un būtības aspektus, kam vajadzētu ietekmēt mūsu Bībeles interpretāciju un izpratni.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 11. aprīlī.

Bībeles dievišķā atklāsme

Izlasi 2Pēt 1:19–21. Kā Pēteris pauž savu pārlicību par Bībeles pravietiskās vēsts izcelsmi?

Bībele nav tāda kā citas grāmatas. Saskaņā ar apustuli Pēteri praviešus vadīja Svētais Gars tādā veidā, ka viņu vēsts saturs nāca no Dieva. Viņi to paši neizgudroja. Tā vietā, lai būtu “izgudrotas pasakas” (2Pēt 1:16), Bībeles pravietiskajai vēstij ir dievišķa izcelsme, un tāpēc tā ir uzticama un droša. “Dieva cilvēki ir runājuši Svētā Gara spēkā” (2Pēt 1:21). Dievs darbojās atklāsmes procesā, kurā Viņš darīja zināmu Savu gribu izraudzītiem cilvēkiem.

Tieša verbāla komunikācija starp Dievu un noteiktiem cilvēkiem ir Rakstos bieži sastopams fakts. Tieši tāpēc Bībelei ir īpaša, dievišķa autoritāte, un mums ir jāpārdomā dievišķais elements savā Rakstu skaidrojumā. Tā kā svētais Dievs ir galvenais autors, Bībeles grāmatas atbilstoši varam saukt par “svētajiem Rakstiem” (Rm 1:2, 2Tīm 3:15).

Tie tika doti arī ar praktisku nolūku. Tie ir “noderīgi mācībai, vainas pierādīšanai, labošanai, audzināšanai taisnībā, lai Dieva cilvēks būtu pilnīgs, sagatavots katram labam darbam” (2Tīm 3:16, 17).

Mums ir arī vajadzīga palīdzība no Svētā Gara, lai īstenotu savā dzīvē to, ko Dievs ir atklājis Savā Vārdā. Saskaņā ar apustuli Pēteri dievišķi atklātā Dieva Vārda skaidrošana nav mūsu pašu uzskatu jautājums. Mums ir vajadzīgs Dieva Vārds un Svētais Gars, lai pareizi saprastu tā nozīmi.

Raksti arī saka: “Jo Dievs Tas Kungs neko nedara, neatklājis Savu noslēpumu praviešiem, Saviem kalpiem” (Am 3:7). Bībeles vārds “atklāsme” (tā dažādās formās) izsaka domu, ka kaut kas iepriekš apslēpts tagad ir atklāts vai atvērts un tādējādi kļūst zināms un padarīts pilnīgi skaidrs. Kā cilvēkiem mums ir nepieciešama šāda atvēršana vai atklāsme, jo mēs esam grēcīgi cilvēki, grēka dēļ nošķirti no Dieva, un tāpēc atkarīgi no Viņa, lai uzzinātu Viņa gribu.

Ir pietiekami grūti paklausīt Bībelei, pat ja mēs ticam, ka tai ir dievišķa izcelsme.

Kas notiktu, ja mēs sāktu neuzticēties vai pat apšaubītu šo dievišķo izcelsmi? _____

Inspirācijas process

Tā kā Dievs izmanto valodu, lai atklātu cilvēkiem Savu gribu, dievišķo atklāsmi ir bijis iespējams pierakstīt. Tomēr, kā mēs jau redzējām, Bībele ir rezultāts tam, ka Dievs ir atklājis mums patiesību ar Svētā Gara darba palīdzību, kas nodod un sargā Savu vēsti ar cilvēcīgu instrumentu palīdzību. Šis ir iemesls, kāpēc viscaur Rakstiem, sākot no 1Mozus grāmatas līdz pat Atklāsmes grāmatai, ir redzama fundamentāla vienotība (piemēram, salīdziniet 1Moz 3:14, 15 ar Atkl 12:17).

Izlasi 2Pēt 1:21; 2Tim 3:16 un 5Moz 18. Ko šie panti stāsta par Rakstu inspirāciju? _____

Visi Raksti ir dievišķi inspirēti, pat ja ne visas daļas ir vienādi aizraujoši lasāmas vai pat attiecināmas uz mums (piemēram, ebreju svētku apraksti ir inspirēti, kaut arī mums nav prasīts tos svinēt). Tomēr mums vajadzētu mācīties no visiem Rakstiem, pat no tām daļām, kas nav tik viegli lasāmas un saprotamas vai arī nav īpaši attiecināmas uz mūsdienām.

Ne viss Bībelē bija tieši vai pārdabiski atklāts. Dažreiz Dievs izmantoja Bībeles rakstniekus, kas rūpīgi izpētīja kādu jautājumu vai izmantoja citus esošos dokumentus (sk. Joz 10:13, Lk 1:1–3), lai nodotu Savu vēsti.

Tomēr arī tad visi Raksti ir inspirēti (2Tim 3:16). Tas ir iemesls, kāpēc Pāvils apliecina, ka “viss”, kas ir rakstīts, ir rakstīts mūsu pamācīšanai, lai mēs, “iepriecu smeldami Rakstos, iegūtu cerību” (Rm 15:4).

“Bībele par savu Autoru nosauc Dievu, tomēr to uzrakstījušas cilvēku rokas, un dažādo grāmatu atšķirīgajā stilā parādās rakstītājiem piemītošās iezīmes. Visas atklātās patiesības ir devusi dievišķā inspirācija (2.Tim. 3:16), tomēr tās ir izteiktas cilvēku vārdos.” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 7. lpp.)

Mūsdienās ir pat tādi Bībeles pētnieki, kas noliedz daudzu Bībeles daļu dievišķo izcelsmi – tiek noliegtas pat tādas svarīgas mācības kā radīšana, izešana no Ēģiptes, augšāmcelšanās. Kāpēc ir tik svarīgi, ka mēs neatveram šīs durvis, pat ne mazliet? Galu galā vai mēs esam tie, kas varam izteikt spriedumu par Dieva Vārdu? _____

Rakstītais Dieva Vārds

“Un Tas Kungs sacīja uz Mozu: ‘Uzraksti šos vārdus, jo pēc šiem vārdiem Es esmu slēdzis derību ar tevi un ar Israēlu.’” (2Moz 34:27). Kāpēc Kungs gribēja, lai Mozus uzraksta šos vārdus, nevis vienkārši noskaita tos tautai? Kādas ir acīmredzamās rakstītā Vārda priekšrocības? _____

Dievs, kas runā un kas radīja cilvēku valodu, dara izredzētos ļaudis spējīgus nodot dievišķi atklātas patiesības un dievišķi iedvestas domas uzticamā un drošā veidā. Tādēļ nav pārsteigums, ja atrodam, ka Dievs pavēlēja Bībeles rakstniekiem jau agri nodot Savas pamācības un atklāsmes rakstiskā veidā.

Ko šie panti atklāj par rakstisko atklāsmi?

2Moz 17:14; 24:4 _____

Joz 24:26 _____

Jer 30:2 _____

Atkl 1:11, 19; 21:5; 22:18, 19 _____

Kāpēc Dievs pavēlēja, lai Viņa atklāsmes un inspirētās vēstis tiktu pierakstītas? Acīmredzamā atbilde ir, lai mēs tās tik ātri neaizmirstu. Bībeles rakstītie vārdi ir nemainīgs atskaites punkts, kas norāda mums uz Dievu un uz Viņa gribu. Rakstisks dokuments parasti var tikt labāk saglabāts un būt daudz uzticamāks nekā mutiskās vēstis, kas ir jāatstāsta atkal un atkal. Rakstītais Vārds, ko var pārskatīt vairākas reizes, var arī būt pieejams daudz vairāk cilvēkiem nekā tad, ja tas būtu tikai izteikts. Visbeidzot, viens cilvēks var uzrunāt ierobežotu cilvēku skaitu, bet to, kas ir uzrakstīts, var lasīt neskaitāmi lasītāji daudzās un dažādās vietās un kontinentos un pat nest svētību neskaitāmām nākamajām paaudzēm. Ja kāds pats neprot lasīt, rakstīto dokumentu citi var skaļi nolasīt tam priekšā.

Paralēle starp Kristu un Rakstiem

Izlasi Jņ 1:4; Jņ 2:22; Jņ 8:31, 32 un Jņ 17:17. Kādas paralēles tu redzi starp Jēzu, Dieva Vārdu miesā un Bībeli, rakstīto Dieva Vārdu? _____

_____

_____

Pastāv paralēle starp Dieva Vārdu, kas tapa miesa (t.i., Jēzu Kristu), un rakstīto Dieva Vārdu (t.i., Bībeli). Tieši tāpat, kā Jēzus tika pārdabiski ieņemts ar Svētā Gara starpniecību, tomēr piedzima sievietei, Svētajiem Rakstiem arī ir pārdabiska izcelsme, tomēr tie tika nodoti ar cilvēku starpniecību.

Jēzus Kristus kļuva par cilvēku laikā un vietā. Viņš dzīvoja noteiktā laikā un noteiktā vietā. Tomēr šis fakts nepadara nenozīmīgu Viņa dievišķumu un arī nepadara Jēzu vēsturiski relatīvu. Viņš ir vienīgais visu cilvēku Glābējs – visā pasaulē un visos laikos (sk. Apd 4:12). Līdzīgi Bībele, rakstītais Dieva Vārds, arī tika dots īpašā laikā un noteiktā kultūrā. Tieši tāpat kā Jēzum Kristum, Bībelei nav laika nosacījuma, tas ir, tā nav ierobežota noteiktā laikā un vietā. Tā paliek saistoša visiem cilvēkiem visā pasaulē.

Kad Dievs atklāja Sevi, Viņš nolaidās līdz cilvēka līmenim. Jēzus cilvēka daba atklāja visas cilvēka vājības un aptuveni 4000 gadu deģenerācijas sekas. Tomēr Viņš bija bez grēka. Tāpat arī Rakstu valoda ir cilvēku valoda, nevis kāda "perfekta pārcilvēciska" valoda, kurā neviens nerunā un ko nav iespējams saprast. Lai gan katrai valodai ir savi ierobežojumi, cilvēka Radītājs, kas ir arī cilvēka valodas Radītājs, ir absolūti spējīgs nodot Savu gribu cilvēkiem uzticamā veidā, neaizvedot mūs nepareizā virzienā.

Protams, katram salīdzinājumam ir savas robežas. Jēzus Kristus un Svētie Raksti nav identiski. Bībele nav Dieva iemiesojums. Dievs nav grāmata. Dievs Jēzū Kristū kļuva par cilvēku. Mēs mīlam Bībeli, jo mēs pielūdzam Glābēju, kas ir atklāts tās lappusēs.

Bībele ir unikāla un nedalāma dievišķā un cilvēciskā savienība. Elena Vaita to skaidri redzēja, kad viņa rakstīja: "Bībele ar tās Dieva doto patiesību, kas izteikta cilvēku valodā, atklāj dievišķā un cilvēciskā vienotību. Šāda vienotība pastāvēja Kristus raksturā, kas bija Dieva Dēls un Cilvēka Dēls. Tāpēc tā ir patiesība par Bībeli, kā tas bija arī ar Kristu, ka 'Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū' (Jņ 1:14)." (Elena Vaita "Lielā cīņā", 8. lpp.)

Kāpēc Rakstiem ir jābūt pamatā mūsu ticībai? Kur mēs atrastos, ja to nebūtu? _____

_____

_____

Saprast Bībeli ticībā

Izlasi Ebr 11:3, 6. Kāpēc ticība ir tik būtiska, lai saprastu Dievu un Viņa Vārdu? Kāpēc ir neiespējami patikt Dievam bez ticības? _____

Iebkura patiesa mācīšanās notiek ticības kontekstā. Tas ir ietverts arī bērna ticībā pret saviem vecākiem, kas padara viņu spējīgu mācīties ko jaunu. Tās ir uzticības pilnas attiecības, kas vada bērnu mācīties dzīves un mīlestības galvenos un fundamentālos aspektus. Tādējādi zināšanas un izpratne izaug no mīlošām un uzticības pilnām attiecībām.

Tieši tāpat mūziķis ir izcils, ja viņš ne tikai izkopj tehniskās prasmes, kas jāmāk, spēlējot instrumentu, bet arī ja parāda mīlestību uz mūziku, komponistu un instrumentu. Līdzīgi arī mēs nevaram pareizi saprast Bībeli, ja netuvojamies tai ticības un mīlestības garā, bet gan ar skeptisku attieksmi un metodoloģiskām šaubām. Apustulis Pāvils rakstīja: “Bez ticības nevar patikt” (Ebr 11:6). Tāpēc ir nepieciešams tuvoties Bībelei ticībā, atzīstot tās pārdabisko izcelsmi, nevis raugoties uz Bībeli tikai kā uz cilvēku grāmatu.

Septītās dienas adventisti ir skaidri izteikuši šo uzskatu par Bībeles pārdabisko izcelsmi pirmajā Septītās dienas adventistu ticības pamatpunktā: “Svētie Raksti, Vecā un Jaunā Derība, ir rakstītais Dieva Vārds, ko devusi dievišķa inspirācija. Inspirētie autori runāja un rakstīja tā, kā viņus vadīja Svētais Gars. Šajā Vārdā Dievs ir nodevis cilvēcei glābšanai nepieciešamās zināšanas. Svētie Raksti ir augstākā, autoritatīvā un nekļūdīgā Viņa gribas atklāsmē. Tie ir rakstura standarts, pieredzes pārbaudes instruments, skaidrs doktrīnu atklājējs un uzticams ziņojums par Dieva darbiem vēsturē. (Ps 119:105; Sak 30:5, 6; Jes 8:20; Jņ 17:17; 1tes 2:13; 2Tim 3:16, 17; Ebr 4:12; 2Pēt 1:20, 21).”

Kas cilvēkiem pietrūkst Bībeles izpratnē, ja viņi netuvojas tai ar ticības attieksmi? Kāpēc šī ticība nav akla? Tas ir, kādi ir labie iemesli, kādi mums ir šai ticībai, un kāpēc ticība tik un tā ir nepieciešama, mēģinot saprast Bībeles patiesības? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi šīs lappuses no dokumenta “Methods of Bible Study”: “2. Presuppositions Arising From Claims of Scripture” daļas a) Origin, b) Authority (dokuments atrodams www.adventistbiblicalresearch.org/materials/bible-interpretation-hermeneutics/methods-bible-study).

Lai arī cik būtiska Bībele ir mūsu ticībai, tai vienai pašai nebūtu nekādas garīgas vērtības, ja nebūtu Svētā Gara ietekmes uz mūsu sirdīm un prātiem, to lasot un pētot.

„Dievs savā Vārdā cilvēkiem ir sniedzis zināšanas, kas nepieciešamas, lai tie varētu izglābties. Svētie Raksti jāpieņem kā autoritatīva, nekļūdīga Viņa gribas atklāsmē. Tie ir standarts raksturam, dažādu mācību avots un piedzīvojumu mēraukla. [...] Tomēr tas, ka Dievs savu gribu cilvēkiem atklājis ar Vārda starpniecību, nenoliedz vajadzību pēc Svētā Gara nepārtrauktas klātbūtnes un vadības. Tieši otrādi, mūsu Pestītājs apsoliya Garu, kas Viņa kalpiem ļaus izprast šo Vārdu, apgaismos to un rādīs, kā Vārdā uzrakstītās mācības īstenot dzīvē. Un, tā kā Bībeli iedvesmojis Dieva Gars, tad nevar būt, ka Gara sniegtās pamācības jebkad runātu pretī šim Vārdam.” (Elena Vaita “Lielā cīņa”, 9. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kāpēc Dievs atklāj mums Sevi un Savu gribu? Kāpēc mums ir vajadzīga atklāsmē?

---

2. Kā Dievs atklāj Sevi? Dievs izmanto dažādus līdzekļus, lai atklātu kaut ko par Sevi. Vispārīgā veidā Viņš to dara ar dabas palīdzību, bet specifiskāk – caur sapņiem (Dan 7:1), atklāsmēm (1Moz 15:1), zīmēm (1ķēn 18:24, 38) un caur Viņa dēlu Jēzu Kristu (Ebr 1:1, 2). Vai Dievs ir atklājis tev personīgi? Līdzdali savu pieredzi!

---

3. Ir Bībeles zinātnieki, kas atmet daudzas Bībeles mācības, uzskatot tās tikai par mītiem. Tādas mācības kā radīšanas stāsts, burtiskais Ādams un Ieva, iziešana no Ēģiptes un Daniēla piedzīvojumi ir tikai dažas no tām (no Vecās Derības) mācībām, kas tiek uzskatītas par neko citu kā izgudrotiem stāstiem, kas domāti garīgu patiesību mācīšanai. Tas ir tas, kas notiek, kad cilvēki izsaka spriedumus par Dieva Vārdu. Ko tam vajadzētu mums stāstīt par to, cik bīstama ir šāda attieksme?

---

4. Dievs savu gribu Bībelē ir atklājis spēcīgos veidos. Tomēr Viņš ilgojas pēc tavas palīdzības izplatīt Viņa gribu un labo vēsti par Viņa glābšanu tikai Jēzū Kristū. Kādu Dievu cilvēki redz tevī un tavā uzvedībā, tevi novērojot?
